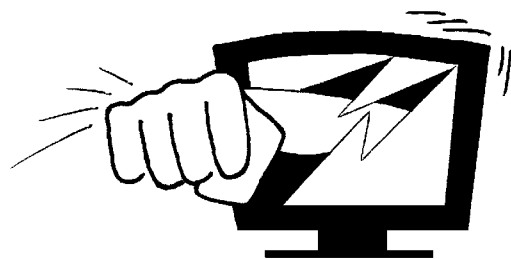

NIEUWSBRIEF TV-GEWELD

Halfjaarlijkse nieuwsbrief van de Werkgroep TV-geweld

juni 2008

Bijdrage 2008

De vele donateurs die ons hun bijdrage voor 2008 overmaakten danken wij hartelijk!

Als u voor 2008 nog geen bijdrage hebt gegeven treft u bij deze Nieuwsbrief een acceptgirokaart aan. De hoogte van uw bijdrage stelt u zelf vast, met een minimum van €2,50. Uw bijdrage is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

**Meer info op
www.tvgeweld.nl**

Visueel geweld in de media en in de kunst; Raad moet seks en geweld in Rusland aan banden gaan leggen; Onderzoek naar digitale identiteit; Gebruik Kijkwijzer toegenomen; Tweede Kamer wil snelrecht voor happy slapping.

Verder 3 rapporten van onze Kring van Kritische Kijkers over resp. de series Deadline en CSI New York alsmede de film Enemy of the State.

Colofon

Deze Nieuwsbrief wordt uitgegeven door de Werkgroep TV-geweld. U kunt donateur worden voor minimaal €2,50 per jaar. U ontvangt dan 2x per jaar de Nieuwsbrief gratis.

Nadere informatie:

Werkgroep TV-geweld,
Vlamingstraat 82, 2611 LA Delft.
Telefoon: 015-785.01.37
E-mail: info@tvgeweld.nl
Website: www.tvgeweld.nl

ISSN: 1574-664X

Vrijheid van mening

In de discussie over wat er gedaan moet worden aan de overmaat aan geweld op tv en in games, komt vaak de vrijheid van meningsuiting ter sprake. Dat is terecht en ook de reden dat onze Werkgroep nooit gepleit heeft voor zondermeer verbieden.

Meningen als 'problemen los je snel en gemakkelijk op met geweld', 'geweld houdt de wereld overeind' en 'een gewelddadige instelling is nodig om in deze wereld te overleven' zijn dus meningen die verkondigd mogen worden, al zijn ze niet de onze. Moeilijker te accepteren is echter dat deze meningen er van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat via alle commerciële zenders in geramd worden.

Hoe komt het dat pro-geweldsmeningen zoveel meer aan bod komen dan meningen die vreedzamer getint zijn? Zijn dit werkelijk de heersende meningen? Ik denk het niet, enquêtes onder ouders b.v. wijzen ook in een andere richting.

In de waarneming dat gewelddadige programma's bij de commerciële omroepen veel meer op het menu staan dan bij de publieke omroep ligt wellicht een aanwijzing. Bij de publieke omroep is redactionele vrijheid – een uitvloeisel van de vrijheid van meningsuiting – gewaarborgd. Is dat bij de commerciële omroepen ook het geval? In naam natuurlijk wel, maar gaat die werkelijke verder dan kunnen kiezen tussen het ene of het andere goedkope geweldsprogramma? Meer aandacht vanuit de politiek voor de waarborging van de redactionele vrijheid bij commerciële omroepen zou voor een evenwichtiger programma-aanbod kunnen zorgen dat minder gebaseerd is op de commerciële uitbating van de fascinatie die mensen nu eenmaal voor geweld hebben.

• Chris Geerse

Wij zoeken nieuwe actieve leden

Onze werkgroep is uitgedund tot 4 actieve leden. Daardoor moeten we goede actie-mogelijkheden laten liggen. Wie heeft tijd en zin om ons te helpen de overmaat aan geweld in de media te bestrijden?

De werkgroep komt slechts ca. 5 keer per jaar bijeen, we zoeken dus geen vergadertijgers maar mensen die vanuit hun eigen huis activiteiten willen ontplooiën. Dat kan, al naar gelang ieders voorkeuren, werk zijn voor deze nieuwsbrief, voor onze website, onderzoekswerk of het voeren van meer naar buiten tredende acties.

Meer informatie: www.tvgeweld.nl of 015-785.01.37 (Chris Geerse)

Klacht over het A-team

In het vorige nummer van de Nieuwsbrief TV-geweld werd uitvoerig ingegaan op de klacht die Koos de Beus, mede namens onze werkgroep, indiende bij de Klachtencommissie van het NICAM over de serie Het A-team. Thans heeft ook het hoger beroep dat Koos instelde bij de Commissie van Beroep van het NICAM tot een voor ons negatieve uitspraak geleid.

De Kijkwijzer kent 3 criteria op grond waarvan geweld in een programma als indringend aange-merkt wordt en dus in een hogere leeftijdscategorie komt te vallen.

- de hardheid van de geweldshandelingen of de hardheid van de dader.
- het geweld komt hard aan bij het slachtoffer.
- het geweld wordt gedetailleerd in beeld gebracht.

Onze bezwaren hadden alleen betrekking op punt a. Niettemin gaat de Commissie van Beroep uitvoerig in op de punten b en c. Aan onze eigenlijke bezwaren wijdt de Commissie slechts één alinea. Die luidt: "De geweldsacties kunnen tot slot indringend zijn door de hardheid van de geweldshandeling of de hardheid van de dader, hetgeen gerealiseerd kan worden door middel van het toevoegen van opzweepende muziek aan de geweldsscènes. In de Aflevering is wel sprake van toegevoegde muziek, doch dit is naar het oordeel van de Commissie geen opzweepende muziek, zoals dat binnen het systeem van Kijkwijzer is bedoeld".

Onze klachten gingen helemaal niet over de muziek, maar de Commissie meent kennelijk dat alleen opzweepende muziek tot hardheid kan leiden. Muziek wordt in de Kijkwijzer echter alleen genoemd als *een voorbeeld* van de wijze waarop indringendheid gerealiseerd kan worden. De Commissie verheft dus voorbeeld tot norm.

Ons idee van hardheid had niets met muziek te maken maar alles met het grove, militair aandoende, geweld waarmee het A-team de misdaad bestrijdt. De leden van het A-team zien het nog als lollig

ook. (Zie voor een uitvoeriger uiteenzetting het vorige nummer.)

We kunnen ons wel voorstellen dat de Commissie liever niet op onze argumenten inging. In de sector geweld is 'hardheid' het enige begrip dat raakt aan de inhoudelijke strekking, de boodschap, van een programma en daar blijft de Kijkwijzer liever verre van. Jammer, want zo blijft de Kijkwijzer een instrument dat kinderen wel beschermt tegen schokkende beelden, maar niet tegen de gewelddadige normen die de media opdringen.

Onze conclusies:

- Doordat in de beoordeling van de klacht niet of nauwelijks wordt ingegaan op de argumenten van de klager voldoet de klachtenbehandeling bij het NICAM niet aan de eisen die aan een goede rechtspraak gesteld mogen worden.
- Het criterium 'hardheid' wordt bij de toepassing van Kijkwijzer zodanig geminimaliseerd dat het zijn oorspronkelijke waarde nagenoeg geheel verloren heeft.

• Chris Geerse

Gewelddadige games zijn schadelijk

Op de site van gratis dagblad 'Dag' is een stemming gehouden met als vraag: zijn gewelddadige games schadelijk. 52% antwoordde met ja.

TV Rating System

In Brazilië is een nieuw systeem ontwikkeld om de schadelijkheid van tv-programma's voor jongeren te beoordelen. Bijzonder is dat bij de waardering ook positieve aspecten van gewelddadige programma's worden betrokken.

Programma's worden b.v. minder negatief beoordeeld als ze de negatieve gevolgen van geweld op een goede manier in beeld brengen. Daarnaast telt, in tegenstelling tot b.v. in de Nederlandse Kijkwijzer, de hoeveelheid geweld die een programma te zien is ook mee. Hoe meer geweld hoe negatiever het oordeel.

Het nieuwe systeem is beschreven in een 256 blz. tellend boek 'TV Rating System, Building Citizenship on the Small Screen'. Dit boek kunt u downloaden en lezen in de online-leeszaal van de Werkgroep TV-geweld: www.tvgeweld.nl/leeszaal/inhoud.php.

Het boek biedt ook een overzicht van elders in de wereld gangbare systemen.

Dood bij naspelen game

Twee Amerikaanse tieners hebben de gevechtshandelingen uit de videogame 'Mortal Kombat' nagespeeld met als slachtoffer een meisje van 7 jaar. Ze overleefde het niet.

Het meisje, een zusje van één van de ouders, overleed in het ziekenhuis. Ze had een gebroken pols, hersenletsel, bloedingen in de hals en onder de ruggengraat en vele kneuzingen.

De ouders, een jongen en een meisje, hebben kennelijk niet beseft dat het geweld waarmee zij zich amuseerden in werkelijkheid zo hard aankomt. Veel games en films zijn op dit punt misleidend.

Zijn ouders nog geïnteresseerd in TV- en computergeweld?

In de jaren 80 en begin jaren 90 kregen schoolbegeleidings-diensten veel aanvragen voor ouderavonden over de invloed van tv op kinderen. Ik had jaren van 20 ouderavonden in Twente. Daarna zakte de belangstelling bij school en ouders in. Oorzaak? Het blijft gissen, maar ik vermoed dat het aanbod tv-programma's met de komst van de commerciële zenders zo groot werd, dat ouders het overzicht kwijt raakten. Bovendien nam het aantal tv-toestellen op kinderkamers fors toe, waardoor het zicht erop ook verloren ging.

Ook de belangstelling bij schoolteams nam af. Er kwamen zoveel educatieve sociale onderwerpen bij waar de basisschool aandacht aan moest besteden, dat dit onderwerp (te) gemakkelijk op het bordje van de ouders werd geschoven.

Feit is dat de inleiders op de site www.tvgeweld.nl weinig aanvragen krijgen voor een ouderavond. Als er een aanvraag komt gaat het bijna altijd uit van de ouderraad en niet van de leerkrachten.

Dit jaar verzorgde ik 2 avonden op basisscholen. Ouders realiseren zich de gevaren van de invloed van tv-geweld meestal wel, maar kinderen bepalen in veel gevallen al jong waar ze naar kijken. Met veel werkende moeders is er lang niet altijd die aandacht mogelijk, die men eigenlijk zou willen.

Verheugend is het daarom, dat de opleiding tot mediacoach in het onderwijs goede belangstelling

heeft en ook van overheidswege wordt gesteund. (Zie voor info: www.mediamakkers.nl) Het is weer een begin om leerkrachten bewust te maken van het belang van het onderwerp en er aandacht aan te besteden. Verder blijf ik het jammer vinden dat NOT-Teleac geen tijd, geld of belangstelling heeft om de series over dit onderwerp uit de jaren 90 te vernieuwen.

Dat er aan de basis bij het samenstellen van programma's een onsje minder geweld zal worden toegevoegd, lijkt me voorlopig een vrome wens.

• Han Haanstra

Veel TV kijken en aandachtsproblemen

Een longitudinaal onderzoek in de VS bij 678 gezinnen wijst uit dat veel tv kijken risico oplevert op aandachtsproblemen, leerproblemen en slechte schoolresultaten. Jongeren die drie uur of meer per dag tv kijken lopen het grootste risico; maar ook een uur per dag kijken levert risico op betreffende een negatieve houding t.o.v. school, slechte schoolresultaten en slechte schoolprestaties op de lange termijn.

Meer over dit onderzoek:

archpedi.ama-assn.org/cgi/content/short/161/5/480

Een vervolgonderzoek in Nieuw Zeeland bij 1037 kinderen liet een verband zien tussen tv kijken en aandachtsproblemen. De schattingen van ouders van de tijd die werd doorgebracht met tv kijken op 5, 7, 9 en 11 jarige leeftijd en de aandachtsproblemen die door het kind zelf en door leraren en ouders op 13 en 15 jarige leeftijd benoemd werden, bleken een significante samenhang te vertonen; ook als gecorrigeerd werd voor andere factoren.

Meer over dit onderzoek:

www.otago.ac.nz/news/news/2007/04-09-07_press_release.html

Gedragscode games

De Europese Unie heeft de game-industrie 2 jaar de tijd gegeven om een gedragscode te ontwikkelen waarmee kinderen beter beschermd kunnen worden.

De EU erkent wel dat er geen sluitend bewijs is dat games invloed hebben op het gedrag van kinderen, maar de game-industrie moet wel meer doen om tegemoet te komen aan de ongerustheid die onder het publiek leeft over de gevaren van computerspelletjes.

'Ontwikkelaars hebben vrijheid van meningsuiting, maar ondertussen is het wel een industrie die veel invloed heeft op de samenleving', aldus de verklaring van de Europese Commissie.

De Europese Commissie stelt voor om meer geld te steken in reclame voor het Pan European Games Information systeem. PEGI (www.pegi.info/nl/) verzorgt in 25 van de 27 landen die lid zijn van de Europese Unie de leeftijdsbepaling van games.

TV-geweld en angst

Onderzoek gedaan in Australië laat zien dat film en televisie vaak de oorzaak zijn van nachtmerries en angst om te gaan slapen.

De onderzoekers van de Monash Universiteit vonden in een groep van 511 kinderen van 8 tot 16 jaar dat 29% bang waren door het zien van beelden op tv, video's en films. De resultaten van dit onderzoek werden in Cairns in september 2007 gepresenteerd.

Driekwart bevolking speelt games

Bijna driekwart van de Nederlandse bevolking van acht jaar en ouder speelt games. Gemiddeld besteedt de Nederlander vier uur per week aan games, verdeeld over verschillende platforms. Dit blijkt uit het Nationaal Gaming Onderzoek 2008 dat TNS NIPO en Newzoo in april 2008 hebben gehouden onder ruim vijfduizend Nederlanders.

De veronderstelling dat computerspelletjes alleen door jongeren worden gespeeld blijkt niet te kloppen. Het is inderdaad zo dat vrijwel alle Nederlandse jongeren van acht tot en met negentien jaar (meer dan 95 procent) games spelen, maar ook meer dan de helft van de Nederlandse 50-plussers doet dit regelmatig (57 procent). Als percentage van de gehele

Nederlandse (online) bevolking van acht jaar en ouder betekent dit dat maar liefst 72 procent games speelt. Gamen is daarmee duidelijk vertegenwoordigd in alle lagen van de Nederlandse bevolking.

Gemiddeld wordt, over alle platforms, vier uur per week aan computerspelletjes besteed door Nederlanders van acht jaar en

ouder. Dit betekent dat per week in Nederland ruim 48 miljoen uur wordt gespeeld. Gaming nestelt zich hiermee wat betreft mediaconsumptie tussen tv, radio en internet met meer dan vier uur gemiddeld per week aan de ene kant, en dagbladen en tijdschriften met minder dan vier uur per week aan de andere kant. Sommige platforms en typen games worden gemiddeld langer gespeeld dan anderen. Multiplayer online games en virtuele werelden steken er bovenuit met respectievelijk 4,3 en 4,2 uur per week per speler. Voor gameportals (2,7 uur) en consoles (3,2 uur) ligt het gemiddelde aantal uren iets lager.

Spel tegen internetgevaren

De Raad van Europa heeft een Nederlandstalig internetspel gelanceerd waarmee kinderen spelenderwijs leren wat de gevaren van het internet zijn.

Volgens de makers bevat het internet veel illegale of discriminerende informatie die de rechten van de mens kunnen aantasten. Met het spel willen ze kinderen het internet beter leren begrijpen en er dus ook beter mee leren omgaan. De kinderen wordt ook verzocht hierover met hun ouders te praten.

Het doel van het spel is E-stad, een prachtige stad vol plezier, vrede en veiligheid. Maar de speler moet om daar te komen door het WWW: Het Wilde Woeste Woud, waarin de munten Info, Privacy, Beveiliging en Oplettendheid moeten worden verzameld.

Ga om het spel te spelen naar:
www.wildwebwoods.eu/popup.php?lang=nl

Gewelddadige games en agressie

Laagopgeleide jongeren die gewelddadige videogames spelen en in het dagelijks leven de held spelen gedragen zich agressiever dan andere jongeren.

De afdeling communicatiewetenschap van de VU heeft onderzoek gedaan bij 12 tot 17 jarigen. De onderzochte VMBO jongeren lieten na het kijken van gewelddadige videogames schadelijke geluiden aan hun tegenstanders horen tijdens het spelen van live games.

Eerder onderzoek wees uit dat het spelen van Killzone en Doom 3 11 tot 22 procent bijdraagt tot versterken van agressief gedrag. VWO-ers die games spelen doen dit uit sociale motieven, VMBO-ers worden aangetrokken door het geweld. De onderzoekster, Elly Konijn is tegen verbieden en pleit voor begeleiding op school en thuis.

Het complete onderzoeksverslag 'I Wish I Were a Warrior' is te lezen in onze online-leeszaal: www.tvgeweld.nl/leeszaal/inhoud.php.

Vrijwel evenveel Nederlanders spelen games stand-alone op de pc, op gameportals en op consoles, ongeveer een derde van de bevolking voor elk individueel platform. Ook blijkt dat de meeste mensen op meerdere platforms spelen. Zo speelt 83 procent van de consolespelers ook spelletjes op de pc. Spelen op je mobieltje is redelijk populair bij jongeren, met een piek bij meisjes van 13-19 jaar (29 procent), terwijl spelen via de interactieve tv nog in de kinderschoenen staat (circa een procent).

Onder de bijna acht miljoen Nederlanders die gamen, zijn puzzelgames het populairst. Op de tweede plaats staan adventure/strategie games (39 procent), gevolgd door braintraining games (30 procent). Pas op de vierde plek (20 procent) volgen de games waarin met name gevochten of geschoten wordt. Onder de ruim drie miljoen consolegamers worden adventure/strategiegames het meest gespeeld (48 procent). Behalve dat ook hier puzzels en braintraining populaire genres zijn, valt op dat de redelijk nieuwe categorie van zogenaamde bewegingsgames nu al door een vijfde van deze groep wordt gespeeld.

Uit: HCC Nieuwsbrief, 23-5-2008

Kabinetsbeleid mediagebruik

Het kabinet heeft op 18 april 2008 haar beleidslijnen bekend gemaakt met betrekking tot verantwoord mediagebruik in een 'Mediawijsheid'-brief. Daarin wordt o.a. een Mediawijsheid Expertisecentrum aangekondigd.

Het kabinet constateert onder meer dat de Nederlandse media – publiek en commercieel – in het algemeen hun verantwoordelijkheid nemen. Dit brengen zij vooral tot uiting door hun participatie in het NICAM en de informatie die ze via Kijkwijzer geven over mogelijke schadelijkheid van hun producten. Het kabinet onderschrijft het goed functioneren van het NICAM en ziet de organisatie ook in de toekomst als één van de steunpilaren in het streven naar verantwoord mediagebruik.

Naast het NICAM zal het nieuwe Mediawijsheid Expertisecentrum een belangrijke rol gaan spelen bij het streven naar verantwoord mediagebruik en versterking van mediawijsheid in de samenleving. Het centrum heeft de opdracht gekregen om in het begin prioriteit te geven aan kinderen, ouders en leerkrachten. Het centrum wordt opgezet als een netwerkorganisatie, waarin de krachten van de bestaande initiatieven worden gebundeld. Ook het NICAM zal als partner gaan deelnemen in dit netwerk. De organisatie van het Mediawijsheid Expertisecentrum wordt gedragen door Kennisnet, de Publieke Omroep, Beeld en Geluid, ECP.nl en de Vereniging van Openbare Bibliotheken. De ouderorganisaties zijn door het kabinet gevraagd om zich in de kerngroep te laten vertegenwoordigen.

Blijvende betrokkenheid overheid

Het kabinet is niet alleen positief over het functioneren van Kijkwijzer en het NICAM, maar constateert ook dat de betrokkenheid van de overheid – de zogenaamde coregulering – leidt tot verbeteringen in het systeem. Ze noemt als voorbeeld de invoering van het nieuwe leeftijdsadvies 9 jaar, dat mede

op verzoek de regering tot stand komt. Bovendien is het NICAM meer gaan presteren bij gelijkblijvende overheidsinvesteringen. De overheidsbijdrage van 50% aan het NICAM zal in ieder geval tot en met 2011 worden voortgezet. Aan het eind van deze periode wordt de balans weer opgemaakt.

Subsidie voor pilot geschiktheid

Het kabinet neemt het voorstel over van het NICAM voor een pilotproject dat voorziet in informatie over de geschiktheid van mediaproducten voor kinderen. Het NICAM krijgt subsidie om de komende drie jaar een online informatieservice te ontwikkelen zoals dat door de Adviescommissie van het NICAM is voorgesteld. In die proefperiode wordt onderzocht of een systeem voor geschiktheidinformatie levensvatbaar is. De proef moet ook aantonen of het mogelijk is op basis van gefundeerde criteria tot een advies over geschiktheid te komen en of dat ook daadwerkelijk gebruikt wordt door ouders. Verder mag er geen verwarring ontstaan met Kijkwijzer en wordt onderzocht waar op termijn het beheer het beste kan worden ondergebracht.

Voorkeur voor klachtensysteem NICAM

Het kabinet heeft naar aanleiding van een voorstel van de SGP laten onderzoeken of naar Amerikaans voorbeeld een klachtensysteem geïntroduceerd moet worden waar ouders bezwaren over 'immorele' televisieprogramma's kunnen en televisieprogramma's vooraf getoetst kunnen worden aan vastgelegde normen. Het Nederlands Jeugdinstituut heeft daarvoor een internationaal vergelijkend onderzoek uitgevoerd. Op grond van het onderzoek concludeert het kabinet dat het systeem van het NICAM, met

één instantie en een uniforme klachtenprocedure voor alle audiovisuele producten, er internationaal het gunstigst uitspringt. Het kabinet verkiest het NICAM systeem boven een systeem dat stoelt op criteria over wat moreel (on)toelaatbaar is, omdat die niet altijd door iedereen op dezelfde wijze worden gedeeld. De criteria voor de Kijkwijzer classificaties zijn daarentegen zoveel mogelijk geobjectiveerd omdat ze zijn gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek naar schadelijkheid voor minderjarigen.

Niettemin zijn er volgens het kabinet nog verbeteringen mogelijk. Die zou het NICAM kunnen verwezenlijken door ouders actiever te betrekken bij de toetsingscriteria. Het kabinet gaat met het NICAM overleggen over de volgende mogelijkheden:

- onderzoek of de criteria van Kijkwijzer voldoende aansluiten bij de beleving van ouders,
- onderzoek onder ouders over de klachtenprocedure en uitspraken van de klachtencommissie,
- publicatie van uitspraken van de klachtencommissie, niet alleen door het NICAM maar ook door de betrokken media.

Verder wijst de brief op:

- de introductie dit jaar van het nieuwe Kijkwijzer leeftijdsadvies 9 jaar;
- onderzoek dat het Ministerie van Justitie laat uitvoeren naar de naleving van leeftijdsclassificaties voor films en games aan het einde van de distributieketen (toelating bioscopen, verkoop- en verhuurbeleid in winkels, videotheken en bibliotheken);
- onderzoek dat eveneens door het Ministerie van Justitie wordt uitgevoerd naar de wenselijkheid, mogelijkheid en effectiviteit van een algeheel verbod op verspreiding van extreem gewelddadig beeldmateriaal, vooral in games;
- de ontwikkeling van het 'machine readable' maken van

Vervolg op blz. 6

Tijdslot voor internet

Als ouder heb je niet altijd zicht op wat je kinderen doen: zijn ze huiswerk aan het maken of toch aan het chatten? Uit onderzoek van Mijn Kind Online blijkt dat bijna driekwart van de kinderen wel eens moeite hebben om te stoppen met internetten. Er is nu software die je helpt er iets aan te doen.

In opdracht van KPN heeft de stichting Mijn Kind Online het programma TimeSlot ontwikkeld. In TimeSlot kun je per kind instellen wanneer en hoe lang hij of zij mag internetten. Ook kun je als ouder bepalen welke internetprogramma's er dan mogen worden gebruikt, bijvoorbeeld alleen websurfen en niet chatten. Zodra de tijd bijna is verstreken, krijgt het kind een melding daarvan. De internetprogramma's worden daarna automatisch afgesloten.

TimeSlot is gratis en te downloaden via www.mijnkindonline.nl/timeslot.html. Het is alleen geschikt voor Windows.

Overigens heeft Windows Vista zelf al 'ouderlijk toezicht' met een timerfunctie. Daarmee kun je niet alleen een tijdslimiet voor internetgebruik instellen, maar bijvoorbeeld ook spellen blokkeren. Meer over 'ouderlijk toezicht' op Windows Vista lees je op: www.websonic.nl/pctips/windowsvista/vista_

Ouders blijken zelf voor hun kinderen games te kopen met extreem gewelddadige beelden.

De Kinderconsument bericht dat ouders vaak niet weten wat ze kopen. Ook voor games is er een pictogramstelsel als Kijkwijzer maar ouders blijken zich daar niet aan te houden. De Europese Commissie kondigde aan dat er over twee jaar strengere regels komen, maar Grand Theft IV is dan al een commercieel succes.

Oproep aan studenten

De Werkgroep TV-geweld roept studenten op om, in het kader van hun studie, onderzoek te doen naar o.a. de toepassing van de Kijkwijzer.

Er zijn onderzoeken van velerlei aard, niveau en duur mogelijk, afhankelijk van de wensen en mogelijkheden van de onderzoekende student.

Een concreet voorstel is om de uitspraken op klachten die bij het NICAM binnenkomen te onderzoeken, met name op de toepassing van het aspect 'indringendheid' en het begrip 'schokkend'.

Een tweede is om de Kijkwijzer met het PEGI systeem en een onlangs in Brazilië ontwikkeld systeem te vergelijken.

Een derde is een meta-analyse van al bestaand meta onderzoek naar geweld in de media en in games.

Vergoeding van onkosten is mogelijk, meer niet. Het gaat dus om onderzoek dat je voor de studiepunten doet. Meer weten? Aarzel niet om contact op te nemen met Trudie Rigter tel. 035-623.38.90 of via het reactieformulier op onze website www.tvgeweld.nl.

Vervolg van blz. 5

Kijkwijzer voor internettoepassing;

- de conclusie van het Commissariaat voor de Media in hun laatste rapportage (2007) dat de omroepen Kijkwijzer serieus nemen;
- er komt niet één gedragscode voor de media, maar media worden opgeroepen zelf actief duidelijk te maken wat zij op dit punt (willen gaan) doen.

Uit: nieuwsbericht NICAM

Handboek Assesment Games

In 2005 kwam een handboek voor de assesment van games uit en onlangs een lijst van aanbevolen games op: www.bupp.at. De strategie van positieve assesment opent deuren naar gezinnen door de nadruk te leggen op plezier en voordelen van games.

In 1994 organiseerde Oostenrijk een vergadering voor deskundigen met het thema Jongeren en computers. Er was overeenstemming dat actie door de staat noodzakelijk was.

In deze tijd waarin iedereen digitaal informatie kan downloaden buiten officiële kanalen om heeft wetgeving op dit terrein niet veel zin. De conclusie van deze bijeenkomst was dan ook dat zogenoemde witte lijsten en aanbevelingen voor ouders en opvoeders de voorkeur verdienen boven wettelijke maatregelen en leeftijdsbepalingen. De regering besloot daarop tot een kwaliteitskeurmerk.

In 2003 werd door Jürgen Maass de praktische uitvoerbaarheid hiervan onderzocht.

Aanbevelingen uit dit onderzoek waren dat games door twee onafhankelijke gekwalificeerde beoordeelaars in detail bekeken zouden worden en dat kinderen en jongeren bij de assesment betrokken werden. Hoewel er geen harde feiten verzameld zijn er positieve reacties van ouders, leraren, retailers en uitgever.